

ЛІТЕРАТУРА

1. Конкульовський В., Возник Н. Субтитрування як один з видів аудіовізуального перекладу. Наукові записки Центральноукраїнського державного університету. 2020. № 187. С. 634-639.
2. Мельник А. П. Кінопереклад як особливий тип аудіовізуального перекладу. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». 2015. № 58. С. 110–112.
3. Радецька С. В., Каліщак Т. Т. Субтитрування як вид аудіовізуального перекладу: переваги та недоліки. Наукові записки Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя. Філологічні науки. 2016. С. 81-84.

Onyshchuk Mariia

*PhD in Linguistics, Associate Professor, Department of Applied Linguistics and Translation Studies
Drahomanov Ukrainian State University
Kyiv, Ukraine*

TRANSLATING MEDICAL ENGLISH IN SUBTITLING

Language for Specific Purposes (LSP) is conventionally regarded as an umbrella term that encompasses linguistic varieties in professional and institutional environments (Gollin-Kies et al., 2015). Initial research predominantly concentrated on translating written discourse and was concerned with the description of domain-specific terminology, text categories, and registers (Paltridge & Starfield, 2013; Johns, 2013). Over time, the scope of LSP research has considerably expanded, for the contemporary approaches no longer limit the field to the analysis of lexical and structural features but increasingly examine communicative practices and the social dimensions of specialised discourse. Nowadays, LSP is not merely a technical code, but a socially situated form of interaction shaped by professional communities and institutional contexts (Gollin-Kies et al., 2015).

Translating LSP entails its specific positioning among the domain knowledge exchange, also functioning as a subdomain within different languages and being often characterised as forms of communication that require specialised knowledge or training (Orr, 2002). From a linguistic perspective, LSP can be analysed at its lexical, structural, and stylistic levels. The degree of linguistic specificity varies depending on the domain. Medical language is particularly characterised by dense and highly specialised terminology affecting primarily the lexical level.

Among the various professional domains, medical discourse takes one of the prototypical examples of LSP due to its terminological density and structured modes of communication (Trace, Hudson, & Brown, 2015). English for Medical Purposes (EMP) focuses on the vocabulary and communicative practices used in medical contexts. Since EMP operates within professional and academic settings, familiarity with its specialised vocabulary and conventions appears crucial for effective engagement in international medical communication (Khamroeva, 2025;

Džuganová, 2018). Medical terminology represents a complex and highly specialised component of medical discourse, rooted in classical Greek and Latin and characterised by precision, semantic clarity, morphological productivity, and stability. It encompasses anatomical and clinical terms, neologisms, abbreviations, acronyms, and eponyms, all of which present specific challenges for translation.

In subtitling, featured by its high density, precision, and convention, as well as its distinct lexical and syntactic patterns from those of general language medical discourse relies heavily on specialised EMP terminology, abbreviations, and a preference for explicitness and precision in expressions. When medical language is transferred into the audiovisual domain, especially in subtitling, translators must adapt it to strict temporal and spatial constraints, often through compression or reformulation of the original dialogue (Díaz Cintas & Remael, 2007; Montalt & González Davies, 2007). Therefore, the translation of EMP in subtitles involves balancing terminological accuracy with readability and cognitive accessibility for viewers.

Performing subtitling tasks translators also face multiple technical constraints related to subtitle length, reading speed, and limited screen space. These limitations often necessitate condensation, lexical simplification, or the use of abbreviations. These limitations can affect the choice of terminology, sentence structure, and level of detail, requiring a careful balance between accuracy and readability (Montalt & González Davies, 2007). Thus, subtitling represents a particular challenge for medical translation, where clarity, precision, and audience comprehension are equally critical.

Across subtitling tasks the translators navigate the lack of direct equivalents, the technical nature of terms, and the constant evolution of medical language to ensure accurate and accessible renderings. These challenges are further amplified in subtitling, where spatial and temporal constraints necessitate condensation, often requiring a careful balance between terminological accuracy and readability for the audience. Since EMP is characterised by high terminological density, conventionalised structures, and precise lexical and syntactic features, when implemented in audiovisual translation, particularly subtitling, these features must be adapted to the mode-specific constraints of temporal and spatial limitations.

REFERENCES

1. Díaz Cintas, J., & Remael, A. (2007). *Audiovisual translation: Subtitling*. St. Jerome Publishing.
2. Džuganová, B. (2018). Various aspects of medical English terminology: Introduction. In W. Karwacka (Ed.), *Towards understanding medical translation and interpreting* (pp. 9–32). University of Gdańsk. <https://open.icm.edu.pl/items/49106ea1-9da5-40c3-9893-38764aded2ad>
3. Gollin-Kies, S., Hall, C., & Moore, M. (2015). Language for special purposes: Current perspectives. *Research in Language*, 18(3), 235–244.

4. Johns, A. M. (2013). The history of English for specific purposes research. In B. Paltridge & S. Starfield (Eds.), The handbook of English for specific purposes (pp. 5–30). Wiley-Blackwell.
5. Khamroeva, S. K. K. (2025). English for Specific Purposes (ESP) for medical purposes. American Journal of Education and Evaluation Studies, 2(10), 91-96. <https://semantjournals.org/index.php/AJEES/article/view/2583/2032>
6. Montalt, V., & González Davies, M. (2007). Medical translation step by step: Learning by drafting. Routledge.
7. Orr, T. (2002). Language for special purposes: A practical guide for teachers and learners. Routledge.
8. Paltridge, B., & Starfield, S. (Eds.). (2013). The handbook of English for specific purposes. Wiley-Blackwell.
9. Trace, R., Hudson, R., & Brown, M. (2015). Specialized languages in professional communication. Springer.

Пасічник Наталія

*кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і практики перекладу
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
Тернопіль, Україна,*

Косенко Анна

*кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри комунікативної лінгвістики та перекладу
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича,
Чернівці, Україна*

ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧА СПАДЩИНА БОГДАНА ЛЕПКОГО

Актуальність дослідження обумовлена зростанням наукового інтересу до літературної та літературознавчої та перекладознавчої спадщини Богдана Лепкого. На сьогоднішній день опубліковано чимало українських і польських наукових досліджень, які присвячені аналізу перекладацьких трансформацій, застосованих Богданом Лепким у його практичній діяльності [1].

Богдан Лепкий (повне ім'я – Богдан Теодор Нестор Лепкий) народився 9 листопада 1872 року в селі Кругулець, що на Тернопільщині. З шести років хлопчик мешкав у свого діда, який був священником та обіймав посаду віце-маршалка Бережанського повіту. Початкову освіту Лепкий здобував за допомогою домашнього учителя, завдяки чому у 1878 році його було зараховано одразу до другого класу місцевої школи з польською мовою навчання. У 1883 році він вступив до Бережанської класичної гімназії, яку успішно закінчив у 1891 році. Подальшу освіту Богдан Лепкий розпочав у Віденській академії мистецтв, проте за три місяці перевівся на філософський факультет Віденського університету. У 1899–1914 роках Лепкий мешкав і